

Diplomové práce Martina Adámka
„Změny vegetace luk v povodí Žebrákovského potoka po 30 letech“
Hodnocení školitele

Martin Adánek ve své práci navázal na průzkum vegetace v povodí Žebrákovského potoka nedaleko Světlé nad Sázavou, které zde probíhalo v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století. Jako základ pro svoji práci využil data, která zde byla v minulosti nasbírána. Na stejných loukách pak udělal průzkum svůj vlastní a posléze zhodnotil změny ve vegetaci a druhovém složení ve vztahu ke změnám prostředí, především k vodním režimu a způsobu obhospodařování.

Po počátečním pomalejším rozjezdu terénních prací se s územím i s místními obyvateli skamarádil. I když se zpočátku zdálo, že ho dlouhé disputace s místními zemědělci a tábornická rozjímání nad zkoumanými loukami až příliš odtahují od hlubšího badatelského úsilí, nakonec se i tato dlouhá přípravná fáze ukázala jako přínosná. Martin místní krajinu jakoby dostal pod kůži a současnou situaci vymapoval s obdivuhodným citem pro zdejší vegetaci a její vazby na prostředí. Dále našel původní trvalé plochy na nichž zopakoval fytocenologické snímky a nainstaloval nové sondy pro měření kolísání hladiny podzemní vody. Od místních zemědělců zjistil jak se postupně měnily vlastnické vztahy pozemků a s tím spojený způsob obhospodařování zkoumaných lokalit.

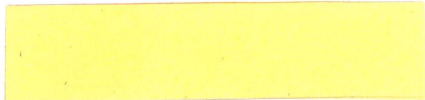
Martin příjemně překvapil hloubavým přístupem ke zhodnocení dat i jejich bezproblémovou prezentací. Především hodnocení vztahu vegetace a vodního režimu lokality bývá v případě rychle kolísající hladiny půdní vody (jak v průběhu jednoho roku, tak mezi roky) problematické a zhodnocení je citlivé na to, jaké parametry tohoto rozkolísaného režimu pro analýzy použijeme. A tohoto se Martin zhostil velmi dobře.

Zvoleným analytickým postupům a jejich prezentaci nelze nic vytknout. Při interpretaci výsledků analýz je třeba vyzdvihnout to, že se Martin nepouštěl do laciných interpretací, nabízejících se na základě dílčích výsledků, ale promýšlel výstupy v širších souvislostech (viz například interpretace zvýšené kontinentality s časem, která je ovšem korelována s hodnotami faktoru „nutrients“, str. 71).

Jediné, co by se snad dalo Martinovi vytknout, je dosud neucelený rozsah prostudovaných literárních pramenů. S podobnými jevy v krajině se setkávali nebo setkávají i v jiných částech Evropy, takže hlubší porovnání by bylo jistě na místě. Doufám, že toto Martin dožene při zpracování výzkumů pro publikaci, protože výsledky za publikování jistě stojí.

Závěrem lze shrnout, že na příkladu zkoumaných luk se Martinovi podařilo názorně ukázat obecněji platné zákonitosti vývoje luk v zemědělsky využívané krajině v období velkých změn v přístupu k jejich využívání a pohledu na jejich funkce.

Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm výborně.

Věroslava Hadincová

Průhonice, 19. 9. 2007